

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันศุกร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ.2561

คอลัมน์สัปดาห์หน้า 1 : ธุรกิจเติบโตไม่ได้ ในสังคมที่ล้มเหลว

“กิจการเพื่อสังคม”...เป็นกลไก สำคัญของ...“เศรษฐกิจสังคมที่ยั่งยืน”

ยกตัวอย่างคลาสสิกกิจการเพื่อสังคมในประเทศไทย ต้องยกให้ “กาแพดอยตุง” เป็นกิจการเพื่อสังคมที่ผลิตกาแพดอยตุงโดยใช้หลักบริหารธุรกิจ บริหารกาแพดอยตุงเป็นธุรกิจที่มีกำไร แต่กำไรของกาแพดอยตุงนอกจากเป็นตัวเงินแล้ว ก็คือการช่วยเหลือชาวเขาให้เลิกปลูกฝิ่น มาปลูกกาแพ ทำให้ชาวเขาเหล่านั้นมีงานทำ แก้ไขปัญหาดั้งเดิมที่สะสมมาแต่อดีต

“ขณะเดียวกันก็แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม คั้นฝิ่นปากลับคั้นมาเป็นฝิ่นปากกาแพ แทนที่จะเป็นดงฝิ่น เป็นธุรกิจที่มีกำไรและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ตรงนี้ที่เรียกว่าไซเชียลเอนเตอร์ไพรส์”

ดร.สถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์ นักวิชาการกิจการเพื่อสังคม กล่าวย้ำอีกว่า กิจการเพื่อสังคมก็คือการทำธุรกิจ แต่วัตถุประสงค์ของการทำธุรกิจนี้เพื่อประโยชน์ต่อสังคม หัวใจสำคัญมีว่า...เดิมเราก็มี “ภาครัฐ” กับ “ภาคเอกชน” ภาครัฐพยายามที่จะแก้ไขปัญหาสังคมโดยใช้งบประมาณของรัฐบาล รวมทั้งมีองค์กรการกุศลต่างๆที่ทำความช่วยเหลือสังคม กลุ่ม...เครือข่ายเอ็นจีโอทั้งหลายที่อยากจะทำให้สังคมดีขึ้น เราเรียกว่าภาคส่วนที่หนึ่ง ภาคส่วนที่สองคือ “เอกชน” หน้าที่หลักทำกำไรให้กับองค์กร

“ที่นี้ภาครัฐ ภาคเอ็นจีโอก็พยายามทำมานานแล้วแต่ปัญหาสังคมก็ยังมีอยู่ ขณะเดียวกันภาคเอกชนก็เริ่มสนใจหันมาทำการคืนกำไรให้กับสังคมมากขึ้นในรูปของซีเอสอาร์ แต่ก็เป็นการทำที่สำเร็จเป็นครั้งๆไป ไม่ยั่งยืน...ไม่ต่อเนื่อง เลยเกิดภาคส่วนที่สามขึ้นมา”

เรียกว่าเป็นภาคที่นำวัตถุประสงค์ทางสังคมของ “ภาคส่วนที่หนึ่ง” มีความเป็นรัฐบวกกับเอ็นจีโอ ผสมกับความสามารถในการบริหารตามแบบของภาคเอกชน ซึ่งเป็น “ภาคส่วนที่สอง” รวมมาอยู่ด้วยกัน กลายเป็น “ภาคส่วนที่สาม” (Third Sector) นี้เองที่เราเรียกว่า “กิจการเพื่อสังคม” หรือ “ธุรกิจเพื่อสังคม”

สภาวะการณ์ปัจจุบันจากจำนวน “ประชากร” ที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ “ทรัพยากร” มีอย่างจำกัดและหาได้ยากลำบาก ประกอบกับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง การเปลี่ยนแปลงต่างๆเหล่านี้ ทำให้ประเทศต่างๆ มีความเสี่ยงและมีความซับซ้อนมากกว่าทศวรรษที่ผ่านมา เจอนปัญหาสำคัญข้างต้นจึงเป็นที่มาของฉันทามติของ 193 ประเทศทั่วโลก ที่ร่วมกันประกาศเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ หรือ...ที่รู้จักกันในชื่อย่อว่า SDGs (Sustainable Development Goals) และด้วยคำพูดที่ว่า “ธุรกิจจะเติบโตไม่ได้ในสังคมที่ล้มเหลว” จึงทำให้องค์กรต่างๆต่างตระหนักว่าการที่จะทำให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืนนั้น องค์กรธุรกิจจะต้องทำให้เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เกิดความยั่งยืนไปพร้อมๆกัน ซึ่งก็ถือว่าเป็นสัญญาณที่ดีที่ทำให้ภาคธุรกิจต่างๆหันมามุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนมากขึ้น ถึงแม้จะดูมองว่าเป็นเรื่องที่ทำกันซ้ำกันไปก็ตาม แต่ในภาพใหญ่แล้วแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่เป็นบวกมากขึ้นเมื่อเทียบกับหลายปีที่ผ่านมา...

การเดินทางไปสู่เป้าหมายเพื่อทำให้ “เศรษฐกิจ” ...“สังคม” และ “สิ่งแวดล้อม” มีความยั่งยืน จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากไม่ได้ฝังเรื่องเหล่านี้เข้าไปในคนขององค์กร ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ต้องเริ่มในระดับบอร์ดของบริษัท...ผู้บริหาร รวมถึงพนักงานทุกคนที่ต้องทำงานประสานกันเป็นลักษณะ “อีโค ซิสเต็ม” (eco system) ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่ง “ความยั่งยืน” นี้ก็ขึ้นอยู่กับความดีความ บางเรื่องบริษัทก็อาจจะทำได้ไม่เยอะมาก ขณะที่บางเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรโดยตรงก็สามารถสร้างสรรค์กิจกรรม หรือนวัตกรรมต่างๆได้มากมาย แต่ท้ายที่สุดแล้ว “การพัฒนาเพื่อความยั่งยืน” ก็เป็นเรื่องของแต่ละบริษัท ความท้าทายจึงจะสะท้อนออกมาให้เห็นว่า องค์กรที่ว่า

...เป็นบริษัทที่มีความรับผิดชอบต่ออนาคตหรือเปล่า ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้องค์กรอยู่ได้อย่างยั่งยืนมากกว่า เหมือนคนละเรื่องเดียว เป็นจิ๊กซอร์ชิ้นเล็กๆ แต่มาแนวๆเดียวกันกับ... “กิจการเพื่อสังคม”

ตัวอย่างกลุ่มธุรกิจ TCP เจ้าของเครื่องตีมกระติงแดง เรดบูล มองเรื่องการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนว่า...ทุกวันนี้ธุรกิจกำลังเผชิญหน้ากับความผันผวน ความไม่แน่นอน ความซับซ้อนทางธุรกิจที่รุนแรงขึ้น การทำงานเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทจึงได้โผล่ไปใน 3 ด้านที่เกี่ยวข้อง ด้านที่หนึ่ง...ธุรกิจและลูกค้าธุรกิจ จะต้องดำเนินกิจการของตนอย่างรับผิดชอบต่อ ชื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา

“ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบต้องมาจากแหล่งผลิตที่รับผิดชอบต่อ ไม่เอาเปรียบสังคม การจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นธรรม จนกระทั่งสินค้าถึงมือผู้บริโภคอย่างปลอดภัย รวมถึงต้องลดการทุจริตคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ”

สรารุณี อยู่วิทยา ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กลุ่มธุรกิจ TCP ย้ำว่า เรื่องนี้เราจะทำคนเดียวไม่ได้ ต้องให้พันธมิตรของธุรกิจทำไปด้วยกัน โดยการสร้างความเข้าใจ ลงมือทำงานร่วมกัน ทำไปด้วยกัน ทั้งระบบนิเวศ...เติบโตอย่างยั่งยืนไปพร้อมกัน ทุกอณูขององค์กรและลูกค้าจะต้องไปในทิศทางเดียวกัน เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะคือความสอดคล้องในการทำธุรกิจ นอกจากความเชื่อสัตย์...รับผิดชอบต่อกิจการแล้ว การพัฒนาคุณภาพสินค้า...บริการ...คุณภาพชีวิตของพนักงานก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

“การดูแลพนักงานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย ทั้งสุขภาพกาย...สุขภาพใจ สร้างความผูกพันกับองค์กร รวมทั้งส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะ องค์ความรู้ ความก้าวหน้าในอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพื่อเปิดโอกาสให้คนดี คนเก่ง คนที่มีศักยภาพสูงอยากทำงาน...อยู่กับองค์กรตลอดไป”

ประการสุดท้าย...ธุรกิจจะมีความยั่งยืนได้ก็ต่อเมื่อ “สังคม” หรือ “ชุมชน” ที่เราทำธุรกิจอยู่ด้วยความยั่งยืน นั้นหมายถึงการทำงาน การผลิตสินค้า...บริการของบริษัทจะต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีการใช้พลังงานทรัพยากรน้ำอย่างรู้คุณค่า การปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ธุรกิจที่เกี่ยวกับน้ำ ก็จะต้องดูแลเรื่องน้ำ บริหารจัดการน้ำให้ดี ไม่ไปแย่งดึงน้ำจากชุมชน

“ใช้วัตถุดิบจากท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในท้องถิ่น รวมถึงพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนที่โรงงานตั้งอยู่ให้ดีขึ้นด้วย ทุกอย่างล้วนแล้ว เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความยั่งยืนทั้งสิ้น”

เมื่อธุรกิจของเราเติบโตอย่างรับผิดชอบต่อ ไม่ทำร้ายสังคม...สนับสนุนให้เราเข้าไปมีส่วนร่วมในการช่วยลดช่องว่างต่างๆ ส่งเสริมทำให้สังคมโดยรวมดีขึ้น ชุมชนก็จะชื่นชม ยินดี อยากรจะให้เราอยู่คู่กับชุมชนไปนานๆ การพัฒนาเพื่อความยั่งยืนเป็น “โอกาส” ของธุรกิจ ก้าวไปสู่อนาคต ...คิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆตอบสนองต่อความต้องการของสังคม เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างองค์กรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกมิติ เมื่อทุกคนทำดี ธุรกิจบริษัทกิจการต่างๆดี สังคมก็ดี และประเทศชาติก็จะดีในที่สุด คำถามสำคัญมีว่า...ทุกคนที่เป็นส่วนหนึ่งในจิ๊กซอร์นี้ช่วยกันทำแค่ไหน รับผิดชอบต่ออย่างเต็มที่หรือยัง...พอจะรู้กันบ้างว่ากิจกรรม “ซีเอสอาร์” คือให้เขาไป อย่างที่สองเรียกว่า “สอนให้เขาเรียนรู้ แล้ว ก็ประกอบอาชีพได้” แต่...การประกอบอาชีพได้นั้นก็คือ “โซเซียลเอนเตอร์ไพรส์” ... “กิจการเพื่อสังคม” ...ไม่ได้ช่วยแบบให้ของ ให้เงินช่วยแบบฉาบฉวย

“ไม่ได้ให้ปลาเขากิน แต่สอนให้เขาตกปลา...เพื่อให้เขามีปลากินตลอดชีวิตและเขาประกอบอาชีพในการตกปลาเพื่อขายปลาได้” ... “กิจการเพื่อสังคม” เมื่อเกิดขึ้นมาแล้วกิจการอยู่ได้ ชุมชนที่เกี่ยวข้องอยู่ได้ บริษัทผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้องอยู่ได้อย่างยั่งยืน...จะเป็นฐานเศรษฐกิจสังคมที่เข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืน

"สมคิด" ลั่น "ค่าเงิน" ไม่ต้องวอรี สถาผู้ส่งสินค้าทางเรือเพิ่มเป้าส่งออกโต 9%

รองนายกฯสมคิดเท่กลุ่มไม่ต้องห่วงค่าเงินบาทผันผวน ลั่น ประเทศไทยมีกลไกในการดูแลอยู่ ขณะที่สถาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทยปรับเป้าส่งออกปีนี้โต 9% จากเดิม 8% จับตาความผันผวนค่าเงินในตลาดเกิดใหม่และสงครามการค้า ทำเงินบาทแข็งค่า หวั่นทำมูลค่าส่งออกในรูปเงินบาทลดลง

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เปิดเผยถึงกรณีที่ค่าเงินหลายๆสกุลเริ่มมีความผันผวนอย่างหนัก โดยเฉพาะค่าเงินลีราของตุรกี และค่าเงินรูเปียห์ของอินโดนีเซียที่ดิ่งค่าลงมากนั้นว่าไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องค่าเงิน ประเทศไทยมีกลไกในการดูแลอยู่ ไม่ต้องวอรี อย่าได้วิตกกังวลเลย

น.ส.กัญญภัค ตันติพิพัฒน์พงศ์ ประธานสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย (สรท.) เปิดเผยว่า สรท. ได้ปรับเป้าหมายมูลค่าการส่งออกไทยทั้งปี 61 เป็นขยายตัวเพิ่มขึ้น 9% จากปีก่อน จากเดิมที่คาดขยายตัว 8% โดยใน 5 เดือนที่เหลือ (ส.ค.-ธ.ค.) ของปีนี้ จะต้องส่งออกให้ได้เดือนละ 22,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปัจจัยบวกที่ทำให้การส่งออกไทยเติบโตระดับ 9% เป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ที่คาดว่าจะทั้งปี 2561 จะขยายตัวมากกว่า 6-7% เพราะกลุ่มฮาร์ดดิสก์ได้ย้ายฐานลงทุนจากมาเลเซียกลับมาไทย ซึ่งจะช่วยเพิ่มยอดการส่งออกในภาพรวมได้

ประธาน สรท.กล่าวว่า นอกจากนี้ สงครามการค้าสหรัฐฯ และจีน จะทำให้สินค้าไทยหลายรายการมีโอกาสดังออกไปสหรัฐฯทดแทนสินค้าจากจีน เช่น พืชเกษตรและอาหารทะเล และมีแนวโน้มกระจายตลาดการส่งออกในตลาดใหม่มากขึ้น รวมทั้งวิกฤติค่าเงินตุรกี ที่ทำให้สินค้าสิ่งทอของตุรกีมีราคาสูงขึ้น และผู้นำเข้าจากทั่วโลกอาจหันมานำเข้าจากไทยทดแทน และการผ่อนคลายมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีระหว่างอาเซียน จะช่วยทำให้การค้าขยายตัวมากขึ้น เช่น เวียดนามยกเลิกจำกัดปริมาณการนำเข้าไข่ไก่ เกลือ รวมถึงน้ำตาลที่ขณะนี้อยู่ในระหว่างการหารือ

“ปัจจัยเสี่ยงในประเทศ โดยเฉพาะการเลือกตั้ง หากไม่เป็นไปตามแผนของรัฐบาลที่กำหนดการเลือกตั้งในปีหน้า จะกระทบต่อการส่งออกในอนาคต เพราะการเจรจากรอบเปิดเสรีการค้าต่างๆ รัฐบาลต่างประเทศจะเจรจากับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งเท่านั้น แต่เชื่อว่าการเลือกตั้งจะเป็นไปตามแผนของรัฐบาล”

ด้านนายวิศิษฐ์ ลิ้มลือชา รองประธาน สรท. กล่าวว่า สรท.กำลังติดตามปัจจัยเสี่ยงต่อการส่งออกของไทย โดยเฉพาะค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น จากการไหลกลับเข้ามาของเงินทุนต่างประเทศในกลุ่มประเทศเกิดใหม่ ส่วนหนึ่งเป็นผลจากวิกฤติค่าเงินตุรกี, ค่าเงินดอลลาร์อ่อนค่า และแนวโน้มปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบาย ซึ่งจะดึงดูดเม็ดเงินเข้ามาในประเทศ ทำให้เงินบาทแข็ง และกระทบมูลค่าการส่งออกในรูปเงินบาท โดยสมมติฐานค่าเงินบาทที่ประเมินไว้ทั้งปีอยู่ที่ 33 บาท/เหรียญ

“ขณะนี้ค่าเงินบาทกลับมาผันผวนมากขึ้น และเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีน้ำหนักมาก ที่จะกระทบต่อการส่งออกไทยได้ โดยผู้ส่งออกและผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก (เอสเอ็มอี) ควรใช้เครื่องมือทางการเงินประกันความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยน เช่น ค่าขายด้วยเงินสกุลท้องถิ่น การเปิดบัญชีค่าเงินต่างประเทศ และกระจายความเสี่ยงผลกระทบจากสงครามการค้า โดยการเจาะตลาดใหม่ๆ” นายวิศิษฐ์กล่าว

รองประธาน สรท. กล่าวว่า สำหรับกรณีที่สหรัฐฯใช้มาตรการคว่ำบาตรภาษีกับเครื่องซักผ้า และแผงโซลาร์เซลล์ รวมถึงขึ้นภาษีนำเข้าเหล็กและอะลูมิเนียม ได้ส่งผลกระทบต่อยอดการส่งออกเครื่องซักผ้า แผงโซลาร์เซลล์ และเหล็กของไทยแล้ว ซึ่งภาครัฐและผู้ประกอบการต้องติดตามสถานการณ์ที่อาจจะเป็นโอกาสอย่างใกล้ชิด

ขณะเดียวกัน การที่สหรัฐฯและจีนขึ้นภาษีนำเข้าระหว่างกันนั้น ไทยต้องระวังสินค้าจากสหรัฐฯที่จะไหลเข้าไทย ทั้งถั่วเหลือง ข้าวสาลี แต่ในภาพรวมไม่ได้ส่งผลกระทบต่อด้านลบกับการส่งออกไทยมากนัก ขณะที่ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น จากมาตรการคว่ำบาตรอิหร่านของสหรัฐฯ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตและต้นทุนการขนส่งสินค้าปรับสูงขึ้น

“นอกจากนี้ ปัจจัยเสี่ยงที่ต้องจับตา คือสหรัฐฯเตรียมทบทวนการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (จีเอสพี) รอบใหม่กับ 25 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งรวมถึงไทย โดยจะประกาศผลในช่วงเดือน ต.ค.นี้ หากสหรัฐฯตัดสิทธิ จะทำให้สินค้าที่เคยได้รับสิทธิไม่ถูกเก็บภาษีนำเข้า หรือเก็บในอัตราต่ำ ต้องกลับมาเสียภาษีนำเข้าสูงขึ้นไม่น้อยกว่า 10% กระทบต่อขีดความสามารถส่งออกสินค้าไทยไปตลาดสหรัฐฯ โดยเฉพาะสินค้าเกษตร”

คอลัมน์การเมือง - เตือนภัยอย่าหลงเชื่อเอ็นจีโอทำลายอุตสาหกรรมของไทย

ไทยเป็นประเทศอุตสาหกรรมเกษตร การที่ระบบเศรษฐกิจของไทยขยายตัวเติบโตมากขึ้นจนกำลังจะเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่ใกล้จะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นเดียวกับไต้หวัน เกาหลีใต้ ฮังการี มาเลเซีย และสิงคโปร์นั้นส่วนหนึ่งมาจากอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับผลผลิตด้านเกษตรกรรม เช่น อ้อย ข้าวโพด ข้าว ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ยาสูบและพืชผักผลไม้ นานาพันธุ์ ได้แก่ แตงโม สับปะรด ส้มโอ ส้ม ลำไย น้อยหน่า ทุเรียน ฯลฯ

อุตสาหกรรมเกษตรอุตสาหกรรมหนึ่งคือ อุตสาหกรรมยาสูบซึ่งถูกจัดเป็นรายได้ที่ก่อให้เกิดภาษีอากรที่เรียกว่าภาษีบาปซึ่งได้แก่ บุหรี่ซิการ์ แรต บุหรี่ไฟฟ้า ยาเส้นมวนเอง ยาเคี้ยว ยาเส้นกล้องและซิการ์ สำหรับประเทศไทยนั้นเอ็นจีโอด้านสาธารณสุขได้ต่อต้านอุตสาหกรรมยาสูบซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับประชาชนที่เป็นเกษตรกรทั่วประเทศรวม 21 จังหวัด มีจำนวนคนที่เกี่ยวข้องประมาณ 300,000 ครอบครัว เป็นจำนวน 1 ล้านคน

เกษตรกรที่ปลูกใบยาสูบ 4 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์พื้นเมือง เวอร์จิเนีย เทอร์กิช และเบอร์เลย์ อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี ตาก แพร่ น่าน เพชรบูรณ์ สุโขทัย เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน แม่ฮ่องสอน เลย มหาสารคาม ขอนแก่น สกลนคร นครพนม หนองคาย บึงกาฬ หนองบัวลำภู นครศรีธรรมราช และอุดรธานี

ปัญหาสำคัญที่ก่อผลกระทบกับอุตสาหกรรมยาสูบของไทยก็คือการที่รัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงการคลังเห็นด้วยกับเอ็นจีโอ นั่นคือการไม่ลืมหูลืมตาดูความเป็นจริงของโลกภายนอกประเทศไทย จริงอยู่การสูบบุหรี่และบริโภคยาสูบนั้นทำให้ประชาชนป่วยเป็นโรคมะเร็ง โรคทางเดินหายใจ โรคปอดและโรคถุงลมโป่งพอง เนื่องจากบุหรี่ยาสูบมีสารปรุ้งแต่งและสารทาร์ ในขณะที่สารนิโคตินที่ทำให้คนสูบบุหรี่ติดนั้นไม่มีอันตรายกับร่างกายเช่นเดียวกับสารกาเฟอีนในชาและกาแฟ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมบุหรี่ยาสูบยุคใหม่ได้มีการพัฒนาระบบการได้สารนิโคตินจากใบยาสูบมาเป็นของเหลวเป็นน้ำทำให้เกิดอุตสาหกรรมบุหรี่ยาสูบที่หลายๆประเทศได้ยอมรับว่าการบริโภคบุหรี่ยาสูบลดอันตรายจากการป่วยเป็นโรคมะเร็งและโรคทางเดินหายใจได้มากกว่า 99% ประเทศในกลุ่มอาเซียนทุกประเทศยกเว้นประเทศไทยได้ยอมให้มีการผลิตและจำหน่ายบุหรี่ยาสูบเพราะเห็นว่าไม่มีอันตราย มีเพียงประเทศไทยประเทศเดียวเท่านั้นที่ถือว่าบุหรี่ยาสูบผิดกฎหมายมีการห้ามนำเข้า มีบทลงโทษจับกุมผู้ที่มีบุหรี่ยาสูบซึ่งทำให้เป็น

ช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้าไปจับกุมคนไทยและชาวต่างชาติที่มีบุหรี่ปูไฟฟ้าไว้ในครอบครองซึ่งก่อให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่บางคนได้

ในขณะนี้ประเทศไทยมีการเก็บภาษีสรรพสามิตจากอุตสาหกรรมยาสูบอยู่ในอัตราที่สูงถึงจนถือเป็นการทำลายอุตสาหกรรมนี้ในขั้นรุนแรงที่สุดเรียกว่าเป็นการทำลายล้มอุตสาหกรรมนี้อย่างแท้จริง ย้อนหลังไปเมื่อปี 2515 อุตสาหกรรมยาสูบของไทยมีผู้ผลิตบุหรี่ปูซิการ์แรตแห่งเดียวคือการยาสูบแห่งประเทศไทย(กยส.)ที่ได้มาจากการเวนคืนกิจการของบริษัทอเมริกันโทแบคโก(BAT) เมื่อปี 2482

ในปี 2515 ราคาบุหรี่ปูก้นกรองมาตรฐานราคาจำหน่ายปลีกของละ 6 บาท ในขณะที่เปียร์ขวดละ 12 บาท ปัจจุบันปี 2561 บุหรี่ปูซิการ์แรตราคาของละ 60 บาท เปียร์ราคาขวดละ 56 บาท เทียบแล้วบุหรี่ปูราคาสูงขึ้นร้อยละ 900 หรือ 54 เท่าตัวในเวลา 46 ปี ส่วนเปียร์นั้นราคาสูงขึ้นร้อยละ 366.66 หรือ 3.66 เท่าตัว ในเวลา 46 ปีเท่ากัน ผลจากการที่ระบบการจัดเก็บภาษีที่มองอุตสาหกรรมยาสูบเป็นผู้ร้ายเกินสมควรทำให้อุตสาหกรรมทั้งต้นน้ำกลางน้ำและปลายน้ำใกล้ล่มสลายเต็มที่เมื่อวันที่ 5 กันยายน ที่ผ่านมา สมาคมชาวไร่ยาสูบสุโขทัยได้ร่วมประชุมกับภาคียาสูบประเทศไทย ได้แก่ ผู้แทนจากการยาสูบแห่งประเทศไทยในพื้นที่ที่สำนักงานการยาสูบสุโขทัย,ผู้แทนบริษัทยาสูบต่างประเทศที่รับซื้อใบยาจากไทยไปจำหน่ายให้บริษัทผลิตซิการ์ในกลุ่มอาเซียนซึ่งเป็นการส่งออกไปจำหน่ายที่ฟิลิปปินส์,เวียดนาม,อินโดนีเซีย และมาเลเซีย และสมาคมผู้ป่มใบยาสูบอิสระได้ประชุมเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลช่วย ผู้แทนของผู้มาร่วมประชุม ได้แก่ นายสุครีพ บุญชุ่มนายนกสมาคมชาวไร่ยาสูบสุโขทัย,นายสุธี ชวชาติ นายกสมาคมผู้ค้าใบยาสูบลำปาง,นายอรุณ โปธิตา นายกสมาคมชาวไร่ยาสูบเชียงใหม่, นายสมศักดิ์ เทพสุทิน อธิบดีรองนายกรัฐมนตรี และอดีตสส.สุโขทัยหลายสมัยในฐานะผู้แทนของกลุ่มการเมืองสามมิตรและพลโทสุรพล ตาปนานนท์ ผู้แทนจากกอ.รมน. กองทัพบก

นายสุครีพเผยว่าผลกระทบจากการปรับอัตราภาษีสรรพสามิตเมื่อปี 2560 ที่ผ่านมาทำให้ยอดขายบุหรี่ปูของกยส.ลดลงอย่างฮวบฮาบ จากปีละ 29,000 ล้านมวน เหลือเพียง 17,000 ล้านมวน ซึ่งลดลง 12,000 ล้านมวนหรือร้อยละ 41.37 ทำให้กยส.มีใบยาค้างสต็อกไปจนถึงปีงบประมาณ 2566 และกยส.ประกาศลดการรับซื้อใบยาสูบทุกพันธุ์สำหรับสุโขทัยนั้นมีโควตาซื้อปีละ 5.3 ล้าน กก. เหลือเพียง 2.77 ล้านกก. ลดลงไปร้อยละ 52 ทำให้ประชาชนที่เป็นเกษตรกรผู้ปลูกยาสูบเดือดร้อนหนักถึงขั้นหมดอาชีพล้มละลายในปีหน้า 2562 นี้ และปีหน้ารัฐบาลมีแผนจะเพิ่มภาษีอีกของละ 2 บาท ตามโครงการบัตรทองของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งจะทำให้มีการปรับราคาบุหรี่ปูมาตรฐานจากของละ 60 บาท เป็นของละ 90 บาท ซึ่งจะทำให้กยส.เจ๊งทันทีและต้องจะต้องปิดโรงงานผลิตบุหรี่ปูซิการ์แรตที่นิคมอุตสาหกรรมโรจนะไปโดยทันทีเช่นเดียวกัน ทางด้านพลโทสุรพลและนายสมศักดิ์ได้แจ้งให้ที่ประชุมเกษตรกรทราบว่าจะส่งหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรชี้แจงให้ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี รับทราบปัญหาเมื่อวันที่ 6 กันยายน เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาโดยด่วนแล้ว

ทีมข่าวการเมือง

เกาะรั้วเกษตร : เอาความจริงมาพูด

เมื่อปลายเดือนที่แล้ว มีเรื่องราวของสารเคมีที่มีปัญหา 3 ชนิด คือ ไกลโฟเซต พาราควอต คลอร์ไพริฟอส ปรากฏในหนังสือทั้งสื่อออนไลน์ และสื่อปกติอีกครั้ง เป็นการนำเสนอของฝ่ายคัดค้านการใช้สารดังกล่าว สารสำคัญของชาวเป็นผลการตัดสินศาลสูงรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ให้บริษัทผู้ผลิต และจำหน่ายไกลโฟเซตจ่ายเงินชดเชย 9,600 ล้านบาท ให้ชายวัย 46 ปี คนหนึ่ง ที่เป็นมะเร็งต่อม้าน้ำเหลือง โดยอ้างว่าสาเหตุที่เป็นมาจากยาฆ่าหญ้าที่มีส่วนผสมของไกลโฟเซตของบริษัทดังกล่าวที่เขาใช้อยู่นานหลายปี

ในการประชุมคณะกรรมการแก้ไขปัญหาระบาดสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่มีความเสี่ยงสูง ที่นายกรัฐมนตรี พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตั้งขึ้น โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี สุวพันธุ์ ตันยุวรรธนะ เป็นประธาน คณะกรรมการซึ่งมาจากภาคประชาสังคม และเป็นฝ่ายคัดค้านการใช้สารทั้ง 3 ชนิด จึงเอาผลการตัดสินของศาลสูงรัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นเหตุผลเสนอให้ยกเลิกการใช้ไกลโฟเซตด้วย จากเดิมที่ให้จำกัดการใช้เท่านั้น แต่มติคณะกรรมการให้ตั้งอนุกรรมการขึ้นมาศึกษาข้อมูลให้รอบด้านภายใน 60 วัน

ร้อนถึงรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ค่ายเกษตรอินทรีย์ และที่ปรึกษา ออกมาประกาศกร้าวว่า จะต้องเดินหน้าแบนสารเคมีทั้ง 3 ชนิดให้ได้ พร้อมกันได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจศึกษาผลเรื่องสารเคมีขึ้นมาชุดหนึ่ง มีที่ปรึกษาคนเก่งเป็นประธาน คณะกรรมการชุดนี้จะหาข้อมูลอย่างรอบด้านเกี่ยวกับสารเคมีทั้ง 3 ชนิดมาเสนอคณะกรรมการให้ได้ภายใน 30 วัน เพราะ 60 วันนั้นเข้าไป

เชื่อว่าในวันที่ 7-8 กันยายนนี้ คณะกรรมการเฉพาะกิจศึกษาผลเรื่องสารเคมี ซึ่งมีที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ชีระ วงษ์เจริญ เป็นประธานจะลงพื้นที่ จ.หนองบัวลำภู ร่วมกับ พล.อ.อ.ประจิน จั่นตอง รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้ร่วมลงพื้นที่หาข้อมูลด้วย จึงมาถึงคำถามที่เกิดขึ้นในใจว่า ทำไมทุกฝ่ายที่ต่างอ้างว่าทำเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกร เพื่อสุขภาพของประชาชนอย่างแท้จริง จึงไม่ยอมหันหน้าเข้าหากัน เอาข้อมูลที่แต่ละคนมี... (ต้องเป็นข้อมูลที่แท้จริง ไม่ใช่ข้อมูลที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อเข้าข้างฝ่ายตนเอง) นำมาถก ซึ่งดูแต่ละประเด็นๆ และชกกันให้ชาวสะอาดแฉมแจ็งกันไป เพื่อจะสรุปให้ได้ว่าควรจะทำต่อไปอย่างไร ไม่ต้องกลัวเสียหน้า ไม่ต้องกลัวว่าจะพ่ายแพ้ ถ้าทุกคนอ้างถึงประโยชน์ของประชาชน ของเกษตรกร และของประเทศชาติก็ควรจะร่วมกันแก้ปัญหาไม่ใช่หรือ นี่ขนาดอยู่ในยุครัฐบาล คสช. นะนี่ ถ้ารัฐบาลเลือกตั้งละก็.....คงสนุกกว่านี้

แว่นขยาย